

har nogen Interesse, dermed ikke ment pekuniær Interesse, men en saadan Interesse, som fremkalder Ønske om, at Kassen faar Tilgang af Midler. Det er noget, som er Tilfældet i stort Omfang efter vor Lovgivning, og det er saare farlige Lovbestemmelser, farlige for Befolkningen, der skal dømmes derefter, og sandelig ogsaa farlige og skadelige for Dommerstanden, der skal udøve sit Kald med Benyttelse af saadanne Bestemmelser, idet Dommeren aldrig staar tilstrækkelig skærmet mod Befolkningens Mistanke om, at han tager Hensyn til, at han ønsker den Kasses Midler, som han tilkender en Bøde, forøgede. Med nogen Umage opnaaede vi at faa Entstemmighed om en Bestemmelse om, at Bøder skulle tilfalde Statskassen, den Kasse, som ingen Dommer kan siges paa nogen Maade at have direkte Interesse i. Naar der nu her kommer til at foreligge en Organisationslov paa et specielt Omraade, og dette Ting virkelig skulde ville gaa imod den principielle Afgørelse, som det sluttede sig til den Gang, saa vil det være intet mere eller mindre, end at dette Tings regerende Flertal af Hensyn til sin ledende Minister lader sig føre tilbage til en Reaktion, som det for faa Aar siden forlod. Dette skulle de Herrer høre, og de skulle ikke faa Lov til at gaa hen over Afstemningen over dette Ændringsforslag, som om det var noget ligegyldigt eller noget, der ikke skjulte noget Princip. Heller ikke skulle de tro, at det er noget, som skulde kunne berede Loven Vanskeligheder, thi i Landstinget, hvor Retsplejereformen er gaaet op, er der ikke hørt eller mærket nogen Modstand mod denne Bestemmelse, der skulde kunne berede Farer for Retsplejereformen.

Og naar den højtærede Minister saa vil forsvare Bevarelsen deraf — ja, det er jo egentlig ikke det, den højtærede Minister forsvare, men Lovforslagets Fritagelse for enhver Ændring —, naar han vil forsvare dette med, at der her skulde være Tilfælde, hvor der var særlig Grund til at lade Politikasserne faa Bøderne, vil jeg sige, at dette er jo slet ikke Tilfældet, thi der er ikke mere Grund her end i mange andre Love, som vi i de senere Aar have givet. Jeg vil eksempelvis nævne Loven af 27. Marts 1903 om Undersøgelse af Levnedsmidler — stor Virksomhed for Politiet i mange Retninger, men Bøderne gaa til Statskassen — Loven af 24. April 1903 om Tilsyn med Udførsel af fersk og let saltet Kød — samme Tilfælde, Bøderne gaa til Statskassen — Loven af 5. Februar 1904 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Horn-

kvæg og Svin — megen Virksomhed for Politiet, Bøderne gaa til Statskassen; der er for ikke saa længe siden, 14. April 1905, vedtaget en Lov om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse; ogsaa ved den paalægges der Politiet megen Virksomhed, men Bøderne gaa til Statskassen. Arten af den Virksomhed, der kan blive udfoldet efter denne Lov, er altsaa ingenlunde saa specifik, at den i mindste Maade kan begrunde, at man vil fravige en demokratisk og for sand Retspleje særdeles vigtig Grund-sætning, som dette Ting for et Par Aar siden har fastslaaet, og som det vilde handle ganske mod sine Grundsætninger ved nu at fravige.

**Hammerich:** Forskellige af de Udtalelser, den ærede Justitsminister er kommen med, ere tilstrækkelig imødegaaede fra anden Side, men der er dog et Par enkelte, jeg i al Korthed ønsker at røre ved.

Den ærede Justitsminister har Ret i, at jeg maaske tog Munden lidt vel fuld, naar jeg talte om, at det Forhold, at Politimester og Dommer er samme Person, spiller en mindre Rolle her, fordi dette jo ikke gjaldt i de store Byer. Det er ganske rigtigt, at det jo nærmest er København og Frederiksberg, det gælder om. Der betyder det ikke noget, men der er heller ingen Tvivl om, at de Tilfælde, der vedrøre Prostitutionen, i langt overvejende Antal ville høre hjemme netop her i København og Frederiksberg. Imidlertid gjorde jeg udtrykkelig opmærksom paa, at ganske uanset dette var der rigtig god Mening i at tage denne Bestemmelse ind, og det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, har tilstrækkelig godtgjort dette. Jeg fastholder derfor fuldstændig Beret-tigelsen af Ændringsforslag Nr. 2.

Overfor Ændringsforslag Nr. 3 sagde den ærede Minister, at første Del deraf var overflødig, da man allerede nu kunde bruge de derhen sigtende Bestemmelser. Det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) har allerede tilstrækkelig godtgjort, at denne Bestemmelse ikke er overflødig, og at det maaske er muligt, at man kan bruge dem allerede nu, men efter Æn-dringsforslaget vil man lægge et stærkt Tryk paa Politiet i Retning af at skulle bruge dem. Dette er dog ikke Hovedsagen ved Forslaget. Hovedsagen er, at man ogsaa vil lette Politiet Adgangen til paa en god og human Maade at gøre Brug af denne Bestemmelse. Naar Ministeren siger, at dette behøves ikke, fordi saadanne An-